

Polen. Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister — det er vistnok Justitsministeren, det sorterer under — vil fremsætte Forslag til Lovgivning paa dette Omraade. Justitsministeren har jo ved andre Lejligheder vist en mærkværdig Interesse og rørende Omsorg for Russere, der kom til Danmark. Maaske denne Interesse og Omsorg kunde udstrækkes til at omfatte de fattige russiske og polske Teglværksarbejdere og Landarbejdere, der komme her til Landet.

Disse Forhold, jeg her har tilladt mig at omtale, og som trænge til en Reformlovgivning, ere saadanne, som den almindelige Befolkning forstaar, det er den Slags Ting, der interesserer Smaakaarsfolk i ret høj Grad. Dette, at det bestaaende Samfunds mange Daarligheder blive kritiserede, og at man ved Lovgivning eller andre Foranstaltninger søger at raade Bod paa dem, har Interesse ude i Befolkningen. Men jeg forstaar meget godt, at hos ærede Medlemmer, bl. a. det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), er det Ønske kommet stærkt i Forgrunden ikke at føre Diskussionen ind paa en Omtale af det Samfund, i hvilket vi nu leve, men ind paa en Omtale af det fremtidige Samfund. Det ærede Medlem for Løvel vil, at Folketingets Tid skal optages af Forhandling om det socialistiske Samfund. Jeg tror dog ikke, at Folketinget eller Befolkningen i samme Grad deler dette Ønske som det ærede Medlem for Løvel. Paa passende Tid og Sted drøfte vi Socialdemokrater meget gerne Spørgsmaal vedrørende Samfundsordningen, ogsaa vedrørende det Samfund, der forhaabentlig vil komme, men med Ønsket om at faa denne Diskussion bragt ind herpaa kan det ærede Medlem ikke faa os til at unnlade den Omtale af de bestaaende Samfundsforhold, som efter vor Mening er nødvendig. Og jeg antager, at dette er et ikke uvæsentligt Moment, naar det ærede Medlem saa stærkt ønsker, at vi skulle diskutere den socialistiske Fremtidsstat her inde. Jeg antager, som sagt, at Socialdemokraterne ikke ville optage Folketingets Tid med en Udredning af Karl Marx's Teorier eller af de Forhold, der kunne tænkes at komme i et Samfund, der skal afløse det bestaaende. Men det ærede Medlem, som jo ganske vist røbede betydeligt Ukendskab til disse Sager, da han talte forleden, kunde passende forøge sin Viden ved at studere den ikke ringe socialistiske Litteratur, der foreligger. Det var ganske sikkert tidsbesparende for Folketinget, om det

ærede Medlem gjorde dette. Og jeg skal erkende, at de Udtalelser af det ærede Medlem, som findes Sp. 344—45, vise, at det ærede Medlem i høj Grad trænger til Oplysning om Samfundsforholdene. Jeg kan henvise det ærede Medlem enten til de Diskussionsmøder, der holdes i København og andre Steder, eller til den Litteratur, der i ikke ringe Udstrækning foreligger om de Emner, han synes at have saa stor Lyst til at stifte nærmere Bekendskab med.

Endelig skal jeg tillade mig at nævne et mere specielt Forhold vedrørende min Valgkreds, idet jeg vil anmode den højtærede Landbrugsminister og det Finansudvalg, der antagelig nedsættes, om at vise Velvillie overfor et Andragende, der er indsendt fra Beboere ved Fakse Ladeplads. Det drejer sig om en Beskyttelse af Vejen Vest for Fakse Havn, der strækker sig fra Fakse Ladeplads ud imod Præstø. Det drejer sig om en Strækning af omtrent 1,300 Fod, hvor Vejen gaar umiddelbart langs Stranden. Paa den anden Side ligger en Række Huse, og bag ved den ligger dels Engdrag og dels Mosestrækninger, som gøre det umuligt at flytte Vejen eller at flytte Husene længere tilbage. Under indtræffende Storm ere Vejen og Husene i høj Grad udsatte for Ødelæggelse. Under Stormen Nytaarsnat 1904, var det vist, viste det sig, at Vejen blev aldeles borttagen af Vandet paa den paagældende Strækning, saa at Færdsel paa Vejen i lang Tid var umulig, og Vandet paa en meget faretruende Maade i stor Udstrækning trængte ind i de Huse, der laa paa den anden Side af Vejen, og truede stærkt med at ødelægge Bohavet og Ejendommene for de paagældende Familier. Havde Stormen holdt sig lidt længere, vare sandsynligvis Husene og Engene bag disse blevne mere eller mindre ødelagte. En Gentagelse af den Katastrofe, der dels indtraadte, og dels i endnu stærkere Grad var nær forestaaende, ønsker man gerne at forebygge ved det Kystsikringsforetagende, som man andrager Staten om at yde sin Medvirkning til. Det er for Beboerne forholdsvis store Værdier, der kunne gaa tabte, hvis en saadan Katastrofe gentager sig. Andragendet, der er underskrevet af de Beboere, der ere mest truede af Vandet, tiltraadt af Sogneraadet og ledsaget af de Planer og Overslag, som man har anset nødvendige, gaar ud paa, at Vejen sikres ved Opførelse af en saakaldet Kystdøsning, til hvilken der vil kræves en Udgift paa 11—12,000 Kr. Det er imidlertid et saa stort Beløb, at